

“Mày định làm gì tao, hả con khốn?”

Lúc này tôi đã cắt được dây trói tay và chân bằng mảnh vỡ của chiếc ly lúc nãy, tiến lại gần chị ta.

“Tôi nghĩ chị phải hiểu rõ chứ. Chị rảnh rồi quá hay sao mà suốt ngày đi kiếm chuyện với tôi vậy? Chị hiểu được mấy phần về tôi mà bắt cóc tôi? Chị biết tôi là người yêu của Nhật, biết tôi là một đứa con gái yếu đuối nhưng chị có biết chuyện tôi có đai đen taewondo và từng đạt cúp vàng thành phố không? Ha, làm sao mà chị biết được chứ”

“Mày...mày nói dối, làm sao mà mày biết võ được chứ?”

“Không tin thì cứ thử”

Chị ta đưa cánh tay lên định tát vào mặt tôi nhưng đã bị tôi giữ lại, tôi kéo cánh tay chị ta lại, giữ chặt rồi thuận thế tát thẳng vào mặt chị ta, đẩy chị ta ngã xuống nền đất.

“Mày...mày được lắm, con ranh này”

Chị ta vẫn đứng dậy được, gương mặt lúc này cảm phần đến tột độ, chắc là đang ầm ức lắm đây, cũng tội nhỉ? Ai bảo động vào tôi làm gì chứ.

Chát...

Chị ta chưa kịp hiểu mô tê gì đã bị tôi tát thêm một phát đau điếng nữa. Lần này có lẽ tôi dùng lực hơi mạnh nên chị ta ngã sòng soài xuống đất, ầm ức mà khóc nức lên.

“Tôi nói cho chị biết, khôn hồn thì sau này đừng động vào tôi, tôi không hiền lành yếu đuối như chị nghĩ đâu.

À mà, bây giờ tôi phải đi rồi, chị tự đi mà kêu người thân của chị đỡ chị dậy nha, bye”

Nói xong tôi bỏ chị ta nằm đó, đi ra khỏi căn nhà hoang, đi bộ ra đường lớn sau đó đón taxi về thẳng nhà.

[...]“Nghỉ”

Khi tôi đi ngang nhà anh thì nghe tiếng anh gọi, gương mặt lấm lem bụi bẩn như này tôi thật sự không muốn để cho anh nhìn thấy tí nào.

“Gì...gì hả?”

Tôi trả lời nhưng không quay đầu lại.

“Em đi đâu từ chiều hôm qua đến giờ vậy? Có biết là làm anh lo lắng không hả”

“Đi đâu mặc tôi”

Biết là mình đã hiểu lầm anh rồi nhưng tôi không tài nào đối diện với anh được, tôi thật sự hổ thẹn với chính mình vì đã không tin tưởng anh.

“Em đừng có như vậy nữa mà, anh có làm sai việc gì thì em nói chứ đừng im lặng như vậy,

anh lo lắng”

Làm sao bây giờ, dù biết là mình đã sai rồi nhưng vì sĩ diện nên tôi không thể quay mặt lại xin lỗi anh...

Có ai cho tôi biết là bây giờ tôi phải làm như thế nào không, huhu...

“Em đừng im lặng nữa, trả lời anh đi”

“...”

“Bây giờ em muốn anh làm gì mới chịu nói chuyện với anh hả?”

“...”

Tôi không trả lời anh mà đi vào nhà, đóng sầm cửa lại, bỏ mặc anh đứng ngoài cửa van xin nài nỉ.

Giờ ạ, bây giờ tôi phải làm sao để vứt bỏ cái sĩ diện [hết tiết này mà đi nói xin lỗi với anh đây.

[...]Chẳng biết bố mẹ tôi đi đâu rồi nữa, không lo lắng cho tôi gì cả haizzz.

Tôi đi lên phòng, ngâm mình trong bồn tắm suốt 30 phút để quên đi những suy nghĩ vớ vẩn trong đầu.

Có lẽ tôi sẽ nhờ Linh giúp làm hòa với anh...Còn về chuyện kết hôn, tôi nghĩ mình còn quá trẻ để nói đến chuyện đấy, tôi sẽ bàn lại với anh sau.

Ting, ting...

Tôi đang ngồi sấy tóc thì chuông điện thoại vang lên, tin nhắn liên hồi, tận ba bốn tin, cũng chẳng biết ai nhắn nhiều như vậy. Tôi mở điện thoại lên xem, là tin nhắn của anh.

[Em đi xuống nhà đi, từ hôm qua đến giờ chắc em vẫn chưa ăn gì, anh mua trà sữa cùng những món em thích này. Không nói chuyện với anh cũng được, nhưng em không được nhịn ăn...đi xuống nhà đi, anh chờ]Nghe đến trà sữa và đồ ăn thì tôi cũng hơi mềm lòng, từ qua đến giờ tôi đã ăn gì đâu, giận thì giận nhưng cũng phải ăn no mới có sức mà giận chứ nhỉ?

Tôi đi xuống nhà mở cửa thì đập vào mắt tôi là một đồng thức ăn, nào là gà rán, nem nướng, thịt xiên, rồi còn tận 3 ly trà sữa.

“Anh đi cho lợn ăn à?”

“Những món này em đều thích, anh không biết chọn như nào nên lấy hết”

“Vào trong đi”

Tôi và anh đi vào nhà, dọn thức ăn ra bàn, tôi ngồi xuống ăn lấy ăn để mà không để ý đến đầu tóc đã bù xù hết cả lên.

Anh dịu dàng, chu đáo đi lấy thun cột tóc lên cho tôi, sau đó còn lấy khăn lau những thức ăn rơi vãi ra miệng do tôi ăn quá vội. Hành động như này làm sao tôi có thể giận được chứ.

“Này...”

Tôi vừa nhai đồng thức ăn trong miệng vừa nói.

“Sao đấy?”

“Xin lỗi vì đã giận anh, tại vì Vy gửi bức ảnh anh và cô ta đang ngồi trong bar ân ái, em không kìm chế được sự tức giận nên cư xử như vậy”

“Không sao, em ổn là anh yên tâm rồi”